

Halottak napjának előestje, 2012.

Kedves Testvérek!

Halottak napján, vagy az a környező napokban igyekszik mindenki eljutni szerettei sírjához. Ilyenkor fehér virágokkal borított és gyertyák imbolygó fényével megvilágított sírhantok között szeretteinkre emlékezve botorkálunk a temetőben. Körülöng bennünket ilyenkor az elmúlás hangulata, s egyre közelebb kerül hozzánk saját elmúlásunk gondolata is. S a költő szavaival mondjuk: "Égnek a lelkemben kis rőzsedalok: Füstök, furcsák, búsak, bíborak, arról, hogy meghalok."

A halál szomorú ténye ellenére is, az ember lelke mélyén ott él a kiolthatatlan vágy az örökké élés, az el nem múlás után. Még a gyógyíthatatlan betegében is, még a halálos ágyon is, és elemi erővel tör fel a lélekből, még az utolsó pillanatban is.

Az embernek, mégis tudomásul kell vennie a megmásíthatatlant, az örök emberi sorsot, a halált is, a távozást a földi létből. – A fájdalmas, megrendítő, mindennél valóságosabb tény. Akár gondolunk rá, akár nem – akár készülünk rá, akár nem. Egy napon kopogtat majd nálunk is az Úr.

Ezért figyelmeztet bennünket Jézus eme szavakkal: „Legyetek készen, mert egy órában, amikor nem is gondoljátok, eljön az Emberfia!” - Eljön, szólítani fog bennünket is: „Adj számot sáfárkodásodról, mert többé nem sáfárkodhatsz!”

Mi hívők is gyakran gondolunk arra az órára, amikor eljön értünk az Úr. Hervadás és lombhullató fák haldoklása között is, sírok között

is, az enyészet birodalmában is, a kripták néma csendjében is, keresztekre tekintve, saját elmúlásunkról elmélkedve is, Krisztus keresztségére tekintünk, és a föltámadott Krisztusba vetett hittel, a hervadáson túli ki-keletre, síron túli égi otthonra, enyészetén túli örök életre gondolunk.

Ilyenkor, halottakról emlékezve, képletesen szólva, a hit lépcsőjén, a hit mankójára támaszkodva, átnézünk a túlvilágba, „ahol nincs többé halál, sem jajgatás, sem fájdalom,” csak örökké tartó boldogság!

Átnézünk abba az országba, amely országnak világító szövétneke az Isten Báránya, Üdvözítőnk, Jézus Krisztus.

Átnézünk abba az országba, amelyben összehasonlíthatatlanul többen élnek, mint itt a földön.

Átnézünk oda, ahol szeretteink vannak, és keressük őket. Különösen azokat a szeretteinket, akik csak gyertyalánghoz hasonló, pislákoló hittel távoztak az élők közül. És ajkunk imádságot remeg értük, mert fülünkbe cseng a Szentírás eme mondata: „Üdvös és hasznos dolog imádkozni az elhunytakért” Üdvös és hasznos, mert így ők is, a tisztuló lelkek is eljuthatnak Isten színéről színre látására.

Imádkozunk, s elkezdünk beszélgetni velük, olyan őszintén és olyan szeretettel, mint az életben még soha. Szólítgatjuk őket. S nemcsak a hála, hanem a bocsánatkérés és a bánat érzésével is. Mert a velük való kapcsolatainkban volt olyan is, amin, míg éltek, nekünk kellett volna változtatnunk, de nem változtattunk. El kellett volna mondanunk, de nem

mondottuk el. Meg kellett volna tennünk, de nem tettünk meg...

És kérjük őket, legyenek közbenjáróink, szószólóink az Úrnál, hogy az örök élet hitével járjuk életutunkat, és így eljussunk majd mi is

örök otthonunkba, Isten színről-színre látására, s szereteteinkkel való boldog, s örökkétartó találkozásra.

Ámen.

F. F.

Hívek könyörgése

A föltámadt Krisztust jelképező gyertya előtt emlékezzünk meg elhunyt testvéreinkről!

Az élők és holtak világát Krisztus köti össze. Az Ő világossága utat mutat nekünk, a földi élet zarándokútját járó híveknek az ég felé, elhunyt testvéreink számára pedig, fényeskedik, mint örök világosság. Az Örök életbe vetett hittel és reménnyel emlékezzünk most az örök hazába elköltözött testvéreinkre.

Testvéreim! Az Egyházban, Krisztus titokzatos testében mindnyájan összetartozunk, felelősek vagyunk egymásért. – A felebaráti szeretet indítson most imára bennünket egyházközségünk, templomunk minden meghalt tagjáért.

1. Te mondottad Istenünk: „Atyádat és anyádat tiszteld!” Könyörülj elhunyt szüleinken, nagyszüleinken, aki által földi életünket kaptuk. – Földi gondoskodásukat jutalmazd meg az örök élettel. Hallgass meg Urunk!

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Adj Uram örök nyugalmat nekik!

És az örök világosság fényeskedjék nekik!

2. Könyörülj elhunyt testvéreinken, a hitvestársakon, a jelenlévők gyermekein, rokonain, barátain, jótevőin. – Add, hogy akikhez a szeretet szálai fűztek bennünket, azok a te országodban élvezhessék örök szeretetedet. Hallgass meg Urunk!

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Adj Uram örök nyugodalmat nekik!

És az örök világosság fényeskedjék nekik!

3. Tekints Urunk elhunyt lelkipásztorainkra, akik az örök élet útjára vezettek minket. – A lelkekért való buzgólkodásukért Te légy örök jutalmuk! Hallgass meg Urunk!

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

És az örök világosság fényeskedjék nekik!

4. Elhunyt tanítóinkért, nevelőinkért is könyörögjünk! Add hogy ők, akik bennünket az igazságra, a jóra és a szépre tanítottak, miként a csillagok az égen, úgy tündökljenek a mennyben! Hallgass meg Urunk!

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

És az örök világosság fényeskedjék nekik!

5. Templomunkban egykor oltárod körül szorgoskodókért, elhunyt sekrestyésekért, kántorokért, ministránsokért is könyörögjünk. – Add meg nekik, hogy a mennyek országában is közeledben lehessenek! Hallgass meg Urunk!

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

És az örök világosság fényeskedjék nekik!

6. Templomunk építőiért, fenntartóiért, anyagi támogatóiért is könyörögjünk! Nagylelkűségüket, munkájukat jutalmazd örök javaiddal! Hallgass meg Urunk!

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

És az örök világosság fényeskedjék nekik!

7. Emlékezzünk meg a háborúban elesett hősi halottakról. – Add, hogy akik annyit szenvedtek és életüket áldozták hazánkért, népünkért, megbocsátó irgalmadból élvezhessük örök békédet, Hallgass meg Urunk!

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

És az örök világosság fényeskedjék nekik!

8. Emlékezzél meg 56-os hőseinkről is, akik nem ágyban párnák közt hal-
tak meg, hanem a harc mezején folyt ki ifjú szívükből a vér, vagy akiknek bitó-
fán oltották ki életüket haza és honfitársaik szeretetéért. Urunk legalább Orszá-
godban add meg nekik az őket megillető elismerést és dicsőséget! Hallgass meg
Urunk!

Kérünk Téged hallgass meg minket!

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

És az örök világosság fényeskedjék nekik!

9. Foglaljuk imádságunkba mindazokat, akik temetőinkben nyugszanak,
de azokat is, akik távol hazánktól idegen földben, és jeltelen sírokban pihennek,
de egykor közöttünk éltek. Hallgass meg Urunk!

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

És az örök világosság fényeskedjék nekik!

10. Gyújtsunk gyertyát és mondjunk fohászt azokért is, akiknek már hozzátartozói nem élnek, vagy akikről megfeledkeztek, és akikért senki sem imádkozik. Hallgass meg Urunk!

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

És az örök világosság fényeskedjék nekik!

Híveid teremtő és megváltó Istene, töröld el elhunyt híveid minden bűnét, hogy esdő könnyörgéseinkre megkaphassák a bocsánatot, amelyre mindig vágyakoztak. Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

F. F.